

Alchimistul

Motivul pe care îl tratează această operă este cel al călătoriei inițiatore și a descoperirii de sine. Spre deosebire de basme, unde eroul își cunoștea destinul și era mereu încrezător, aici tânărul Santiago nu știe ce are de făcut decât cu un pas înainte. Astfel el descoperă lumea pas cu pas și o găsește mereu surprinzătoare și incitantă.

Născut cu o fire nestatornică și mereu fascinat de necunoscut și totodată cu un dezgust față de banalul cotidian, părăsește casa părintească și se face cioban, acesta fiind pretextul pentru a călători lumea. Cunoște locuri noi și deprinde obiceiuri specifice vieții pe care a ales-o. Deasemenea, și-a făcut o pasiune din a descoperi lumea și cu ajutorul cărților. Astfel a deprins unele cunoștințe cu privire la "Sufletul și Limbajul Lumii".

Elementul declanșator al acțiunii îl reprezintă un vis ciudat care se repetă. Simțind că acel vis reprezintă ceva pentru el se duce la o țigancă vrăjitoare care se pricepea la talmacirea viselor și a semnelor din acestea. Ezită la început dar își face curaj și intră la aceasta care, după ce aude despre ce este vorba, îl pune să-i făgăduiască a zeca partea din comoară ce i se arată în vis. Fiind neîncrezător în spusele țigancii, acceptă dar rămâne uimit când țigancă nu-i spune decât că trebuie să facă întocmai ca în vis, adică să caute comoară ce se află lângă piramidele din Egipt. Decide să lase visul uitării, și să-și vadă de viața în continuare, încercând să se convingă pe sine de nulitatea importanței visului.

Pe când stătea pe o bancă dintr-un oraș, apare un bătrân ce părea a fi cu totul și cu totul comun. Bătrânul însă se dovedește a fi un rege, regele Salemului. Îi împărtășește din înțelepciunea lui, convingându-l astfel de autenticitatea sa și de importanța visului.

Se hotărăște să-și vândă oile și să plece în călătoria vieții sale. Trece marea și ajunge în Africa, abia atunci sesizează că nu cunoaște limba arabilor. Se încrede în cineva care îi vorbea limba și-i încredințează banii de pe urma vânzării oilor, dar rămâne dezamăgit atunci când acea persoană se face pierdut în multime cu singurii lui bani. Rămâne peste noapte în oraș gândindu-se să se întoarcă în țara sa. Se încrede în semne, așa cum îl învățase regele, iar cum semnele îl sfătuiau să persiste, acesta se hotărăște să nu cedeze de la primul eșec.

Începe astfel o luptă cu propriul destin și în curând ajunge să cunoască noi persoane, să se angajeze și să castige destui bani cât să-și dubleze numărul oilor pe le-a avut ulterior.

Află despre o caravană care putea ajunge la piramide și astfel ajunge să-l cunoască pe pe un alchimist în devenire, un englez care deasemenea știa despre semne, Sufletul și

Limba Lumii. Pleaca amandoi cu acea caravana si descopera ca , total contrar multelor asamanari dintre ei , fiecare are propriul mod de a percepe lumea si de a o intelege , fiind-u-le imposibil de a face aceste lucruri unul prin prisma celuilalt.

Un razboi in desert intre doua triburi puternice , obliga caravana sa poposeasca pentru mai mult timp la o oaza. Aici Santiago isi gaseste dragostea , dar si un alchimist adevarat. Intr-un moment de rascruce pentru viata bastinasilor , Santiago isi descopera calitatile si se face remarcat in ochii alchimistului care se hotaraste sa deprinda cu iscusinta lui , sa-i faca cunoscute defapt propriile puteri interioare. Astfel cei doi pleaca din oaza si pornesc spre piramide , locul in care vor ajunge in cele din urma , dar nu inainte ca tanarul sa dea ultimul sau test in ceea ce priveste comunicarea cu Sufletul Lumii in Limba Lumii , test pe care il depaseste cu succes spre mandria si bucuria alchimistului.

Ajungand la piramide descopera ca defapt comoara se afla in locurile sale natale si ca venirea lui pana aici nu a fost decat o mare calatorie de evolutie pe plan spiritual , evolutie fara de care satisfactia descoperirii bogatiilor comorii ar fi fost una pur materiala. Tot efortul depus in descoperirea ei face ca aceasta sa fie mai presus de valoarea ei materiala.

Odata cu descoperirea comorii tanarul se poate acum intoarce la iubirea sa , Fatima , ca un razboinic victorios , insa el nu a invins armate ci propriul destin.

Intreaga tematica a operei se axeaza pe capacitatea oamenilor de a se regasi in natura si de a deveni una cu ea. Astfel , renuntand la complexitatile vietii de zi cu zi si acceptand simplitatea si perfectiunea naturii , acestia primesc in dar de la aceasta o parte din nemurirea si perfectiunea ei. Totodata este tratata tema iubirii , care reprezinta forta suprema de a schimba lucrurile in bine si unica posibilitate de a evolua spiritual. Insa nu intamplator cele doua teme sunt tratate impreuna. Ca si la alti filozofi , cele doua planuri nu se pot desparti datorita complementaritatii acestora unul fata de celalalt. Natura nu ar fi completa daca nu ar fi armonizata de sentiment , iar iubirea nu ar mai exista fara natura , fiindca nu ar mai fi nimic de iubit.

Desi , la un moment dat , tanarul se gandea sa renunte la cautarea comorii pentru a nu cumva sa piarda iubirea Fatimei , acesta a fost iluminat de catre alchimist. Astfel i s-a aratat ca in iubire nu trebuie sa faca compromisuri , pentru ca acestea se fac in timp simtite si , devenind din ce in ce mai stanjenitoare , duc la deteriorarea chiar si celei mai pure si adevarate iubiri.